

černicah ob treh ob priliki 25letnice svojega obstoja vprizoritev Finžgarjevega »Divjega lovca«. Vabljeni od blizu in od daleč. Pridite v obilnem številu!

Št. IIj pri Velenju. Dne 6. januarja se je vršil v društveni dvorani 30. občni zbor Slovenskega katoliškega prosvetnega društva. Na sporedu je tudi bila izročitev častne spominke diplome, s katero se je društvo oddolžilo svojemu ustanovitelju, voditelju in dobrotniku g. župniku Francu Schreiner. Tekom 30 let obstoja društva se je vedno in povsod izrazovala neizčrpna očetovska ljubezen gospoda župnika za prospeh in razmah slovenske ka-

toliške prosvete. Njegovi ožji sodelavci bi o te v znali mnogokaj povedati, kar je ostalo širši javnosti prikrito. Prosvetnemu društvu in njegovi družini, ki je štela preteklo leto 158 članov, je, pravilno rečeno, najboljši oče. Da sedaj razpolaga knjižnica s 500 knjigami, da ima društvo svoj dom, je predvsem njegova zasluga. Za vse, kar je naš g. župnik storil za nas, za naš dušni in telesni blagor, naj bo Bog plačnik! — Isti popoldan nam je g. dr. Jeraž predaval o delu katoliške Cerkve med Slovenci. Ustanovil se je fantovski odsek KA, nova zelena veja na krepkem deblu naše katoliške prosvete.

Javorje pri Črni. Dne 20. januarja se je vršila na naši šoli božičnica, pri kateri je bilo obdarovanih 22 ubožnih otrok s čevlji in obleko. Zahvaljujemo se tem potom banovini, Kolu jug. sester in Podmlaku RK v Črni za prispevke, posebno pa š. u. Kuharju in njegovi soprog za ves trud. Ker je tu vsled visoke lege (1156 m) in velike oddaljenosti od prometa prebivalstvo ubožno ter vsled krize po večini ne zmora stroškov za primerno obleko otrok, je bila ta pomoč tem bolj dobrodošla. Bog plačaj vsem dobrotnikom!

Št. IIj v Slov. goricah. V nedeljo dne 20. jan. je preminul tukajšnji trgovec s sadjem g. Jožef Lilek. Pred letom se je za vedno poslovil od nas njegov najmlajši brat Ferdinand, absolvent kmetijske šole, ki mu je nesrečna jetika utrgala nit življenja in ga šele 17 let starega, preselila v boljše domovino. Hitro za tem je na isti boleznj začel hirati starejši brat Jožef, katerega pogreb je bil pretekli torek izpred hiše žalosti na domače pokopališče. Žalosten je bil prizor, ko je uboga mati, strta od bolesti in tuge, naslanjajoč se na tretjega s'na Francina, ki tudi boleha, spremljala svojega Jožeta na zadnji poti. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva od blizu in daleč. Kot ustanovitelj tukajšnjih gasilcev ga je spremljala tudi gasilska četa. Pogreb je vodil domači gospod župnik E. Vračko ob asistenci ka-

plana g. Ravšna. Cerkveni moški zbor mu je pod vodstvom g. Rakuša zapel na domu, kakor tudi na pokopališču ganljive žalostinke. Dragi Joško, počivaj v miru!

Marija Snežna. Prosvetno društvo pri Mariji Snežni ponovi na Svečnico dne 2. februarja Vombergarjevo dramo »Vrtnitev«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vurberg. Na novega leta dan se je vršilo dobro obiskano zborovanje Katoliškega prosvetnega društva, ki ga je posetil novi prost iz Ptuja g. Ivan Grof ter tako močno dvignil naš ponos. G. profesor Cankar iz Ptuja nam je lepo in poljudno opredelil izobrazbo kmečke mladine. Nato se je še govorilo o važnosti katoliškega tiska in o agitaciji zanj. — Na Kraljevo pa smo se zopet postavili na odru. Igrali smo igro »Mlinar in njegova hči« po splošni sodbi občinstva nad vse krasno in dovršeno, kot le malokdaj. Igro je vodil naš novi organist. Pa hvalabogu tudi v gmočnem oziru smo tokrat dosegli plačilo truda, saj je bila dvorana polna. Za predpust pa je v pripravi »Davek na samce«, da bodo enkrat prišli tudi vsi oni na račun, ki se radi smejejo. — Pripomniti še moramo, da je neki dober fant pridobil sedem novih naročnikov »Slov. gospodarja« in drugi 30 novih naročnikov »Našega doma«. Kdo more reči, da ni nič požrtvovalnosti v naših fantih! — Ako bomo imeli v tem predpustu kaj vrednih porok, že bomo poročali. Doslej še ni nič, povsod je zima. Upamo, da se bodo bolj proti koncu pusta ogrela od ljubezni srca vneta za sv. zakonski stan!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Staro leto je odšlo v zaton. Ob koncu starega leta se navadno delajo računi. V letu 1934 je naraslo prebivalstvo naše fare za 97 rojenih, umrlo jih je 61, med temi 4 v bolnici, poročilo se je 27 parov. Bog jih blagoslovi! — Dne 1. novembra so srečno prišli od vojakov naši fantje in to so: Čuček Alojzij iz Sele, ki je služil pri 20. polku v Zaječaru; Rola Adolf, Voličina; Zorko Lovrenc, Spodnja Voličina; Belšak Anton, Podvinca; Pulko Joško, Starše; Milan Prešeren, Pobrže; Črgul Anton, Maribor; Jarc Franc, Hoče. — Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Seveda za člane se sprejemajo posebni »bogaboječneži«, ki se Boga tako bojijo, da ob nedeljah in praznikih med službo božjo in pridigo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Po daljši boleznj previden s tolažili sv. vere, je dne 14. januarja za vedno zatisnil svoje oči pri svoji hčerki po rojeni Ploj v Mariboru, Kocenova ulica 10, v 88. letu svoje starosti g. Martin Malek, bivši posestnik v Gočovskem vrhu pri Sv. Rupertu. Rajni je bil pokrivač, po svoji obrti daleč okolici znan. Pogreb blagopokojnega se je vršil dne 16. januarja na frančiškansko pokopališče na Pobrežju pri Mariboru. Na zadnji poti ga je spremljala Huterjeva godba, ki mu je zaigrala žalostinke. Sveti mu večna luč! Vsem sorodnikom naše sožalje!

Ljutomer. Predpust je čas, ko mnogi mislijo na ženitev in gostijo. Mnogi samo mislijo, nekateri si pa to stvar v resnici privoščijo. V današnji krizi pravzaprav to ni šala. Zato imamo dosedaj samo šele 9 parov oklicev. Pa pravijo, da se jih v dolgem predpustu malo poroči, ker nekateri predolgo zbirajo, nazadnje pa nič ne zberejo. Polaničev Joško iz Babinec je izbral, gotovo prav dobro, namreč Trojnerjevo Anico na Cvenu, pridno Marijino družbenko in igralko na katoliškem odru. Tudi Paničev Vanek iz Stročje vasi je izbral, gotovo tudi prav dobro, namreč Husjakovo Toniko s Slamnjava. Vaneka pozna cela Ljutomerska fara, že veste zakaj. Štiri leta je bil prednik naše fantovske Marijanske kongregacije. Jošku in Anici, Vaneku in Toniki želimo vsi prijatelji obilo božjega blagoslova v življenju! — Tudi sosedov Jurček ima že leta.

imata v verigi zakrknjeno zlobo, ki bo klonila ter se udala le pod težo dokazov.

Iz Bizelskega sta ga gnala po cesti ter preko Sotle v Kraljevec. Njegovo zadnje stalnejše bivališče je bilo treba premetati, prebrskati in zaslišati vse one, katerim so znane njegove denarne razmere.

Ravno odgon h Katičevim je bil za Vinka v cellem življenju najhujši udarec, iz katerega si duševno ni mogel odpomoči nikdar!

Prisiljen od sunkov puškinih kopit je moral preko praga v gostilniške prostore, kjer se je kar trlo hipno zbranih radovednežev.

Kmalu je bila na mestu še madžarska žandarjska patrulja, ki je dala avstrijskima tovarišema dovoljenje za zasliševanje o zločinu na hrvaških tleh.

Preiskava Vinkovega bivališča in ležišča je bila brezuspešna. Izpovedi na odgovor pozvanih Katičevih domačih so merile odločno na obdolženčevo nedolžnost.

Mater in Veroniko so morali zaslišati v kuhinji. Pri pogledu na vklejenega Vinka jima je zapiral drhteči jok v o besedo.

Gazda Katič je zrl v obdolženca mrko, nekako

škodoželjno. Podal je istinito sliko o Vinkovem bivanju pod njegovo streho s pripombo ob koncu: »Mrcina štajerska, doma bi naj bil ostal pri očetu in ne bilo bi mu treba v verigah in v spremstvu žandarjev v zapor!«

Številna zasliševanja so trpela pozno v noč. Razodela nista žandarjema ničesar novega; nasprotno: govorila so za popolno nedolžnost osumljenca.

Že v noč je bil Vinko odpeljan v orožniško vojašnico v Kapele. Drugo jutro na vse zgodaj je že moral na kraj zločina k mlinu v grabi Dramlje. Ob potoku je bil Vinko neznanec. Nikdar ga niso videli tamkaj. Stara dekla umorjene Katre je zanimala odločno, da bi bil uklenjeni kedaj poprej v mlinu.

Torej tudi ogled na licu mesta ni pojasnil skrivnosti.

Mnogo je govorilo po izpovedih Vinkove bližnje okolice za njegovo nedolžnost; povsem dokazana še le ni bila in radi tega sta ga odvedla orožnika v preiskovalni zapor v Brežice. Sodišče naj pregleda vse okolščine, naj primerja trditve prič in odloči, da se preda prijetega poroti v presojo, ali pa ga že izpusti preiskovalni sodnik radi pomanjkanja dokazov.

stih oglas svojega posredovalca. Tako razkošnega doma vendar ne morem ostaviti.«

Niso njegovi prsti.

Mati: »Odloži kladivo, Peterček, da se ne udariš po prstih.«

Peterček: »Ne boj se, mati, žeblje drži Marička.«

Ni res, toča . . .

»Čuj, Elza, slišala sem, da si govorila o meni, da bi ti moglo biti mati.«

»To ni res. Dejala sem samo, da bi lahko bila tvoja hči.«

Zahtevajte povsod

»Slov gospodarja«.